

ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Milady Tomkové a soudců JUDr. Bohuslava Hnízдила a JUDr. Jiřího Pally v právní věci žalobce: **S. M.**, proti žalovanému: **Krajský úřad Olomouckého kraje**, odbor sociálních věcí, se sídlem Jeremenkova 40a, Olomouc, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 19. 8. 2005, č. j. KUOK/24241/05/OSV - DS/7025/SD - 161, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 15. 1. 2009, č. j. 38 Cad 24/2005 - 33,

takto:

- I.** Kasační stížnost **se zamítá.**
- II.** Žalovanému **se** náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti **nepřiznává.**

Odůvodnění:

Kasační stížností podanou dne 6. 2. 2009 se žalobce S. M. (dále jen „stěžovatel“) domáhá zrušení shora označeného usnesení, kterým mu Krajský soud v Ostravě ustanovil zástupcem pro řízení o žalobě advokáta JUDr. Petra Jaška, se sídlem Hlavní tř. 7, Šumperk.

Žalobou podanou u Krajského soudu v Ostravě dne 24. 8. 2005 se stěžovatel domáhal zrušení výše označeného rozhodnutí žalovaného. Žalovaný jím zamítl odvolání stěžovatele proti rozhodnutí Městského úřadu v Zábřehu ze dne 28. 6. 2005, č. j. Soc/552/4512/2005/Dv, jímž nebyla stěžovateli přiznána dávka sociální péče. Stěžovatel požádal v řízení o žalobě o ustanovení zástupce, a to advokáta JUDr. Víta Vohánky z Prahy, který jej zastupuje v obdobných řízeních. K výzvě soudu předložil dne 22. 5. 2008 vyplněný formulář potvrzení o osobních, majetkových a výtěžkových poměrech, kde uvedl, že nemá žádný příjem z výtěžné činnosti ani ze sociálního zabezpečení, ve společném jmění manželů vlastní rodinný dům a má vyživovací povinnost ke své manželce, která je vedena v evidenci uchazečů o zaměstnání Úřadu práce v Zábřehu.

Krajský soud jeho žádosti částečně vyhověl; napadeným usnesením (výrok I.) mu ustanovil zástupcem pro řízení JUDr. Petra Jaška, advokáta, se sídlem Hlavní tř. 7, Šumperk, neboť stěžovatel splňuje podmínky pro osvobození od soudních poplatků podle ust. § 35 odst. 8 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“).

Stěžovatel napadl usnesení Krajského soudu v Ostravě kasační stížností. Navrhl, aby bylo usnesení krajského soudu zrušeno a aby mu soud ustanovil namísto usnesením ustanoveného zástupce JUDr. Petra Jaška advokáta JUDr. Víta Vohánku, se sídlem Na Zámecké 457/5, Praha. Dále uvedl, že JUDr. Vohánka a JUDr. Milan Janíček jej již v této věci v soudním řízení zastupují.

Stěžovatel je osobou oprávněnou k podání kasační stížnosti podle ust. § 102 s. ř. s., kasační stížnost podal včas (ust. § 106 odst. 1 s. ř. s.) a uplatňuje v ní přípustné důvody podřaditelné pod ustanovení § 103 odst. 1 písm. a) s. ř. s. Podle § 105 odst. 2 s. ř. s. musí být účastník pro řízení o kasační stížnosti zastoupen advokátem, nemá-li sám vysokoškolské vzdělání nebo jej osoba s takovým vzděláním zastupuje. Ovšem v řízení o kasační stížnosti, v níž stěžovatel brojí proti rozhodnutí o ustanovení (či neustanovení) právního zástupce by bylo nelogické na naplnění této podmínky řízení trvat, protože by se jednalo o řetězení téhož problému (k tomu srov. ustálenou judikaturu NSS, z poslední doby např. 9 As 43/2007 - 77, www.nssoud.cz), Nejvyšší správní soud proto tento nedostatek pominul a v řízení pokračoval. Kasační stížnost je tedy přípustná. Nejvyšší správní soud přezkoumal napadené usnesení krajského soudu z hlediska uplatněných námitek, jakož i ve smyslu ust. § 109 odst. 3 s. ř. s., a po posouzení věci dospěl k závěru, že kasační stížnost není důvodná.

Podle ust. § 35 odst. 8 s. ř. s. navrhovateli, u něhož jsou předpoklady, aby byl osvobozen od soudních poplatků, a je-li to třeba k ochraně jeho práv, může předseda senátu na návrh ustanovit usnesením zástupce, jímž může být i advokát; hotové výdaje zástupce a odměnu za zastupování v takovém případě platí stát.

Smyslem tohoto ustanovení je poskytnutí faktické a odborně fundované ochrany práv osobě, která splňuje podmínky pro osvobození od soudních poplatků, a u níž je takové ochrany třeba. Zmíněné ustanovení ovšem garantuje právě a pouze poskytnutí odborného zastoupení **některou z** osob s právnickým vzděláním, již může být i advokát, nezakládá v žádném případě právo na ustanovení konkrétního zástupce, kterého osoba navrhuje ustanovení zástupce ve svém návrhu označuje.

Zákonem nestanoví žádná kritéria pro výběr ustanovených zástupců z řad advokátů, úvaha soudu je tak v tomto směru zcela volná. Soud může přihlídnout k návrhu stěžovatele, který žádá o ustanovení konkrétního advokáta, pokud je takový návrh shledán dostatečně důvodným, učinit tak však nemusí. V probíhajícím řízení však stěžovatel v žalobě navrhl, aby mu byl ustanoven zástupcem advokát z Prahy, JUDr. Vít Vohánka, který jej již v řízení zastupuje. Krajský soud v Ostravě v napadeném usnesení ustanovil zástupce z řad advokátů, který má sídlo v obvodu tohoto krajského soudu a též v městě blízkém bydlišti stěžovatele. Za tohoto stavu, uváží-li soud, že v rámci zastoupení stěžovatele přichází v úvahu nahlížení do soudního spisu, event. i do správního spisu, který se po dobu řízení před soudem nachází u tohoto soudu, pak není řešením nelogickým ustanovit stěžovateli zástupce z obvodu soudu, kde je řízení vedeno. Proto Nejvyšší správní soud neshledal v napadeném usnesení krajského soudu žádných vad a kasační stížnost je tedy nedůvodná.

Stěžovatel v kasační stížnosti poukazuje na skutečnost, že při vydání napadeného usnesení se krajský soud neřídil rozsudkem Nejvyššího správního soudu z 15. 2. 2006, č. j. 3 Ads 88/2005 - 54. Tuto námitku neshledal Nejvyšší správní soud důvodnou,

neboť v citovaném rozhodnutí sice byl stěžovateli ustanoven soudem advokát se sídlem v Praze, ale důvodem byla skutečnost, že řízení vedl v prvním stupni Městský soud v Praze. Je tedy zřejmé, že krajský soud se nikterak neodchýlil od citovaného rozsudku Nejvyššího správního soudu, neboť ustanovil zástupce se sídlem ve svém soudním obvodu, nadto ještě i se sídlem v blízkosti bydliště stěžovatele.

Ze všech uvedených důvodů Nejvyšší správní soud shledal kasační stížnost nedůvodnou a jako takovou ji podle ust. § 110 odst. 1 s. ř. s. zamítl.

O nákladech řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud podle ust. § 60 odst. 1 s. ř. s. ve spojení s ust. § 120 s. ř. s. Stěžovatel neměl ve věci úspěch, nemá proto právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti ze zákona (§ 60 odst. 1 ve spojení s § 120 s. ř. s.). Žalovaný měl ve věci úspěch, nevznikly mu však náklady řízení o kasační stížnosti přesahující rámec jeho běžné úřední činnosti. Soud mu proto právo na náhradu nákladů řízení nepřiznal.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 25. března 2009

JUDr. Milada Tomková
předsedkyně senátu